

POLITISK PLATTFORM

OG ANDRE VIKTIGE VEDTAK FRA
SUFs 4. OG 5. LANDSMØTE

PRIS KR.1,-

forord

UTGIVELSE AV LANDSMØTETS VEDTAK.

De viktigste vedtak og resolusjoner fra dette og forrige landsmøte bør samles i en liten brosjyre som selges også til ikke-medlemmer. Laga bør så snart denne brosjyra er utgitt, gjennomføre at intet medlem meldes inn før han/hun har lest denne brosjyra og diskutert den grundig med SUF-medlemmer.

Ovenstående blei enstemmig vedtatt på SUF's 5. landsmøte 20.-22. september 1968.

Det klart viktigste vedtaket i denne brosjyra er den politiske plattform. Den gir ikke uttrykk for et endelig politisk grunnlag. Men den gir et bilde av hvor SUF står i dag.

SUF er en forholdsvis ny ungdomsorganisasjon. Den har gjennomgått ei rask utvikling, men er fortsatt uferdig.

SUF's oppgave er å bli et stadig mer effektivt redskap for arbeidsfolk i klassekampen. Dette er ei forpliktende oppgave, som forutsetter to ting:

For det første at vi videreutvikle og forbedrer vår praksis - lærer mer om norske arbeidsfolks situasjon og stiller oss i spissen for den kamp de fører.

Og for det annet at vi oppsummerer de lærdommer vi kan trekke av vårt praktiske arbeid, og setter dem i sammenheng med klassekampens teori -

den vitenskapelige systematiseringa av erfaringene fra 100 års klassekamp - Marxisme-Leninismen, Mao Tse-tungs tenkning.

Ut fra dette må studievirksomheten vies stor oppmerksomhet i SUF. Og det er ikke likegyldig hva vi studerer.

SUF's 5. landsmøte fatta derfor følgende enstemmige vedtak:

STUDIER.

Landsmøtet har forløpig ikke vedtatt noe om hvilken ideologisk rettesnor som er SUF's grunnlag. Dette er for å gi alle lag og alle medlemmer høve til mest mulig omfattende undersøkelser, diskusjon og studier før vedtak fattes, i samsvare med den demokratiske sentralismens metode.

I samband med dette må alle lag i denne landsmøteperioden arrangere studier i Marxisme-Leninismen, Mao Tse-tungs tenkning med sikte på å ta stilling til denne ideologien. Særlig viktig er det å studere statens rolle i det monopolkapitalistiske samfunnet, og Mao Tse-tungs tenkning som må anvendes på det praktiske arbeidet og den norske klassekampen.

Sentralstyret pålegges å gi laga all mulig hjelp til dette. Alle lag bør samle opp erfaringene fra studiene i en skriftlig rapport som sendes sentralstyret.

politisk plattform

VEDTATT PÅ SUFs 5. LANDSMØTE.

1. Teoretisk grunnlag.

Målsetting og klassegrunnlag.

SUF er en revolusjonær klassekamp-organisasjon som arbeider for en sosialistisk, proletarisk revolusjon i Norge med det klasseløse samfunn som mål. Dette er i samsvar med de virkelige interessene til arbeiderklassen og de breie lag av folket.

Staten og den sosialistiske revolusjon.

Da samfunnet blei delt i klasser vokste det fram et undertrykkelsesapparat for utbytterne mot de utbytta. Dermed oppsto staten. Den herskende klassen i Norge i dag er eierne og forvalterne av monopolkapitalen, dvs. de som bestemmer over produksjonen, har den fulle disposisjon over kapitalen og tar de økonomiske avgjørelsene. Den norske stat er et redskap for opprettholdelsen av denne klasses diktatur over folket.

Parlamentet er en skindemokratisk institusjon som bare kan fungere innenfor de rammene de kapitalistiske produksjonsforholda setter. Monopolkapitalen, statsapparatet og de store organisasjonene er i ferd med å smelte sammen til en korporativ maktstruktur, dvs. full enhet av økonomisk makt og politisk kontroll i hendene på den herskende klassen.

Det monopolkapitalistiske diktaturet kan bare styrtes ved at arbeiderklassen, alliert med andre progressive lag av folket, knuser det borgerlige statsapparatet gjennom en revolusjonær omveltning. Det må ta kontrollen over produksjonsmidlene og opprette sine egne maktorganer, sin egen demokratiske

stat av en ny type, uten byråkrati og privilegier; det vil si proletariatets demokratiske diktatur. Dette innebærer demokrati for folket, som utøver diktatur over dem som vil gjenopprette kapitalismen.

I samsvar med dette avviser SUF "den parlamentariske vegen til sosialismen", dvs. idéen om at sosialismen kan gjennomføres ved vedtak i Stortinget og settes i verk av klassestatens organer. Dette betyr ikke at SUF tar avstand fra parlamentarisk arbeid. Arbeid i parlamentet må ta sikte på å vise at statsapparatet er et instrument for undertrykking av det arbeidende folket, og at en proletarisk revolusjon er nødvendig.

Proletarisk internasjonalisme.

Sosialismen kan bare nå sin endelige seier når kapitalismen i verdensmålestokk er knust, dvs. imperialismen leda av den herskende klassen i USA, er knust.

Folket i Norge har felles interesser med verdens undertrykte og utbytta folk. SUF solidariserer seg derfor med alle som kjemper mot imperialismen - med folket i de land og områder som allerede har befridd seg, med Vietnams folk og frigjøringsrørslene i Asia, Afrika og Latin-Amerika, med kjempende arbeidere og studenter i de europeiske land og med de revolusjonære afro-amerikanerne og andre progressive krefter i USA. Deres fiender er våre fiender - deres kamp er vår kamp.

SUF bekjemper de borgerlige byråkratikkene som har tatt makta i Sovjet-Unionen og de fleste tidligere sosialistiske eller folke-demokratiske land, fordi disse gjør felles sak med imperialismen og

innfører statskapitalismen i de områder de behersker. Det er en viktig del av SUF's internasjonale oppgave å støtte folka i Kina og de andre land som fører sosialismen videre framover, og støtte folkets kamp for virkelig sosialistisk arbeidermakt i de landa der revisjonistene har tatt makta.

2. De viktigste arbeidsoppgaver.

Kampen mot monopolkapitalismen i Norge.

Arbeidernes hovedmotstander i klassekampen er monopolkapitalistene i Norge.

Monopolkapitalismens undertrykkelse fører til motstand. SUF må forene seg med den spontane motstand overalt hvor den oppstår og sette den i politisk sammenheng. På denne måten lærer vi å kjenne og avsløre hovedmotsetninga i det norske samfunnet. SUF må artikulere og kjempe for de økonomiske og sosiale krav som reises av de store massene av lønnsarbeidere, småbrukere, fiskere, skoleungdom og intellektuelle. Den kampen massene fører for sine nære interesser er en viktig del av kampen mot monopolkapitalismen. SUF'ere må derfor arbeide på bedriftene, skolene, universitetene osv. for å utvikle denne interessekampen, som gir massene forståelse av kapitalismens natur.

Kampen for de daglige interessene skaper ikke av seg sjøl noe sosialistisk samfunn. Derfor må en hele tida ha for øye at dette arbeidet skal forene vår organisasjon med massene og bidra til deres organisering for hovedstøtet mot kapitalismen. Interessekampen må knyttes sammen med de langsiktige mål og ikke opportunistisk skilles fra dem.

Kampen mot imperialismen.

Den norske monopolkapitalismen er integrert i, alliert med og avhengig av den internasjonale monopolkapitalisme, det vil si imperialismen. Den herskende klassen i Norge baserer i stor grad sin makt på dette forholdet. Av kamp mot kapitalismen i Norge følger kamp mot imperialismen.

Mobilisering til støtte for de kjempende folka i verden i dag særlig for folket i Vietnam som står i forreste rekke i kampen - svekker imperialismen og dermed også den herskende klassen i Norge. Kampen for norsk uavhengighet er en del av kampen for sosialismen. SUF må derfor arbeide for å få Norge ut av NATO, som er USA-imperialismens viktigste redskap til å sikre kontrollen over Norge. Videre må SUF motarbeide norsk medlemskap i EEC, et eventuelt nordisk fellesmarked og liknende økonomiske sammenslutninger, fordi slike medlemskap vil styrke den internasjonale storkapitalens kontroll over Norge. Gjennom kampen mot NATO og EEC vinner massene dypere forståelse av den nåværende kapitalismens natur og statens og militærapparatets funksjon. Hovedmålet for det anti-imperialistiske arbeidet må være å bevisstgjøre massene om nødvendigheten av en proletarisk revolusjon i Norge.

Kampen mot opportunismen.

Høyresosialdemokratiet - i Norge Arbeiderpartiet - tjener åpent monopolkapitalismens interesser. Et vesentlig aspekt ved DNA's politikk i regjeringsposisjon var å legge forholda best mulig til rette for monopolkapitalismen ved

å undertrykke arbeidernes lønnskamp gjennom pampveldet i LO og ved å gå i spissen for norsk medlemskap i NATO og EEC.

For å kunne tjene arbeiderklassens interesser må SUF derfor bekjempe sosialdemokratiet og byråkratismen i fagrørsla og avvise klassesamarbeidet som har som funksjon å knekke arbeidernes kampvilje; og fremmer den korporative maktstrukturen. SUF vil gjøre felles sak med alle i fagrørsla som vil kaste ut pampene, innføre faglig demokrati og føre virkelig kamp mot kapitalismen.

SUF avviser alle politiske retninger som går inn for kompromiss med lederne i sosialdemokratiet og sosialdemokratisk tankegang: både venstre-socialdemokratiet som avviser nødvendigheten av revolusjon og oppbygginga av et sosialistisk samfunn under proletariatets diktatur, og Sovjetrevisjonismens tilhengere, som forevarer Kreml-

renegatenes knefall for kapitalisme og imperialism.

I våre egne rekker vil det stadig oppstå tilløp til borgerlig tankegang. De kan ha åpent revisjonistisk eller reformistisk form: det vil si gå fra sosialismens revolusjonære kjerne og forfalle til perspektivløs brødpolitikk. Eller de kan ha "venstre"-opportunistisk form: dogmatisme og sekterisme, det vil si en politikk som går ut på at en i stedet for å ta alvorlig på problemene forfaller til frase-makeri og går til handling uten på forhånd å ha undersøkt de objektive forhold grundig nok.

Kamp mot borgerlige idéer i arbeiderørsla, i våre egne rekker og i oss sjøl er en viktig del av klassekampen.

Uten fast sammensveisa rekker av bevisste revolusjonære kan SUF ikke være til virkelig nytte i klassekampen.

om sosialdemokratiet

VEDTATT PÅ SUFs 4. LANDSMØTE.

En nødvendig forutsetning for sosialismens gjennomføring i Norge er å avdekke det skarpe skillet mellom sosialistisk og sosialdemokratisk politikk.

De vestlige sosialdemokrater er i dag garantister for kapitalismens fortsatte eksistens, fordi de dekker over motsetningene mellom kapitalister og arbeidsfolk. Et-

hvert organisert samarbeid på topp-planet mellom Sosialistisk Folkeparti og Det Norske Arbeiderparti tilslerer dette forholdet, og er et forræderi mot den norske arbeiderklasse.

Vi tar sterk avstand fra samarbeidspolitikken i Danmark, Sverige og Finland. Vår oppgave er å hindre en liknende utvikling i Norge.

instruks for SUF-lagas medlemmer i det faglige arbeidet

1. Alle medlemmer som er ute i arbeidslivet, midlertidig eller fast, bør organisere seg i LO's avdeling på stedet. Dersom det eksisterer en fagforening utenfor LO som samler den overveldende majoritet av arbeidsskotten, og der dette er hensiktsmessig, bør medlemmene melde seg inn der. Der det ikke eksisterer fagforeninger bør medlemmene ta initiativet til at slike blir dannet, i eller utenfor LO.

2. Medlemmene bør arbeide for at organisasjonsprosenten i fagforeningen blir så høy som mulig.

3. Medlemmene bør støtte alle forslag som er i arbeidernes interesser, uansett om disse er framsatt av sosialdemokrater eller andre borgerlige. Vi må alltid kjøre fram saker i forgrunnen - ikke personer. Dette bør også være vår linje i valg av tillitsmenn. Vi støtter dem som går inn for mest korrekt linje, uansett hvor de partipolitisk hører hjemme.

4. Alle fagorganiserte medlemmer bør delta i fagforeningens møter for der å artikulere ei korrekt linje.

5. Medlemmene må aldri skjule hvor de står politisk, selv om dette kan lønne seg på kort sikt. Vi må stadig avsløre sosialdemokratienes forræderi mot de fagorganiserte der dette manifesterer seg. Dette bør ikke skje i form av høytflygende ideologiske utgreifinger, men i konkrete saker påvise hvordan arbeiderklassen og sosialdemokratiet har antagonistiske interesser. Slike saker er f.eks streikeretten, tariffpolitikken, "rasjonalisering" og tidsstudier, dyrtid, overtid, skiftarbeid, pampe-

vesen og mangel på demokrati i LO, skattepolitikk, oppsigelser og arbeidsløshet, bedriftsutvalg og andre former for "demokrati" i arbeidslivet etc, etc.

6. Medlemmene må være villige til å ta tillitsverv. Men vi må vel vokte oss for perspektivløst kuppmakeri - bein for beinas egen skyld - og på den måten dette ned på pampenes eget nivå. En tillitsmann må basere sin virksomhet på å kjempe for medlemmenes interesser og i denne kampen vinne medlemmenes tillit og støtte. Han må vel vokte seg for å bli gissel for arbeidsgiverinteresser.

7. Alle lag bør skaffe seg kjennskap til arbeidsplassene i distriktet, hvilke særegenheter som gjør seg gjeldende der, hvilken politikk bedriftsledelsen fører overfor arbeidernes, hvem som eier bedriften, hvor stor profitten er, hvilke forhold arbeidsfolk på stedet lever under, hvilke krav de kan tenke seg å støtte, hvordan fagforeninga er, hvordan forholdet er mellom medlemmene og tillitsmenn, mellom klubb/forening, forening/forbund.

Alle lag bør ha et faglig utvalg som kan holde laget underrettet om slike spørsmål, slik at laget kan foreta en riktig analyse og legge opp en riktig faglig taktikk. fylkesstyret og sentralstyret bør holdes underrettet om hva som skjer på den faglige fronten i vedkommende distrikt, og alle medlemmene bør virke som SUF's øyne og ører slik at hele forbundet kan nyte godt av de erfaringer, framgang og feil, som foregår på dette området.

krav som SUF skal reise i det faglige arbeidet

1. LO må bli en demokratisk organisasjon som med styrke hevder medlemmenes interesser overfor arbeids- "giverne" og deres allierte, ikke omvendt slik som nå.
LO's kongress holdes en gang i året, ikke slik som nå; en gang hvert 4. år. Delegatene til kongressen velges lokalt - ikke forbundsvis.
2. Vekk med hovedavtalen, arbeidsretten, tvungen lønnsnemd og andre våpen rettet mot de fagorganiserte.
3. Bekjemp pampenes klassesamarbeids- politikk og det sosialdemokratiske diktaturet over de fagorganiserte. Nei til kollektivt medlemskap i DNA og andre former for pengestøtte til de fagorganisertes fiender.
4. Krev uavkortet streikerett, uansett hva sekretariatet måtte mene.
5. Krev forbundsvis oppgjør og forbundsvis avstemninger. Nei til "samordnede" oppgjør, "ekspert"- avgjørelser og "kompetente" forsamlinger. Alle forslag til uravstemning. Forslag vedtas eller forkastes med vanlig flertall blant de som har avgitt stemme.
6. Krev ett-årige tariffavtaler med adgang for arbeiderne til når som helst å si dem opp.
7. Bryt med FFI og Folk og Forsvar.
8. Forbud for LO-tillitsmenn til å sitte i styrer og råd i statlige, kommunale og private bedrifter, banker, forsikringsselskaper og andre organisasjoner der de kan bli gisler for motsatte interesser av arbeiderklassen.
9. Ingen skal ha økonomisk fordel av sitt arbeid som tillitsmann.
10. Forbud for alle tillitsmenn til å delta i arbeids "giversnes" økte utbytting av arbeiderne gjennom tidsstudier.
11. Mot opprettelse av bedriftsutvalg og andre "samarbeids"-organer rettet mot arbeiderne. Ingen tillitsmann kan ha taushetsplikt overfor medlemmene.
12. Krev 36-timers uke med uavkortet lønn uten produksjonsekning på arbeidernes bekostning, og for ytterligere reduksjon av arbeidstida for skiftarbeidere, arbeidere over 60 år og for folk som av helbredsgrunner har nedsatt arbeidskapasitet.
13. Mot økt adgang til overtid- og skiftarbeid der arbeiderne ikke anser dette for nødvendig.
14. 6 ukers ferie for skiftarbeidere.
15. Heving av timelønnsattsene til det nåværende gjennomsnittet for industrien.
16. Arbeidere som ønsker det, må få høve til å gå av med full pensjon når som helst etter at de har fylt 60 år.
17. Full lønn under sykdom.
18. Helautomatisk indeksregulering med full kompensasjon for prisstigning.
19. Nei til Momsen. Senk de direkte skattene for arbeidsfolk. Øk dem for kapitaleierne.
20. Nei til NATO og EEC.

faglig politikk

VEDTATT PÅ SUF's 5. LANDSMØTE.

Det siste årets faglige utvikling har vært ei bitter lekse for arbeider klassen. Med de tariffavtaler som nå er inngått, vil prisstigninga i neste avtaleperiode redusere mange fagorganisertes levestandard til et nivå betydelig under det de hadde før årets tariff-forhandlinger. LO-pampene godtok med lua i handa hele NAF's opplegg og påtvang de fagorganiserte elendige tariff.

Mens brutto-produksjonsøkninga i Norge er en av de største i Europa, er altså de fagorganisertes fremste "tillitsmenn" NAF behjelpelig med at overskuddet ensidig tilfaller arbeids-"giverne".

Det eneste tilsynelatende framskritt som de fagorganiserte har oppnådd i løpet av vårens forhandlinger, er arbeidstidsforkortelsen på 2½ time i uka. Men til og med dette beskjedne framskrittet vil ikke LO-pampene la de fagorganiserte beholde. LO, NAF og Norsk Produktivitets-Institutt har nå startet en kampanje for at "produk-

sjonen ikke skal bli skadelidende". Kommunaldepartementet har bevilget penger til kampanjen, og TV og radio skal stå til dens rådighet. Arbeidstempoet skal altså ytterligere skrues opp: hardere jobbing for arbeiderne og større fortjeneste til kapitaleierne.

Arbeiderklassen har fått demonstrert med all tydelighet at NAF og den byråkratiske ledelsen i LO har gått sammen om å bekjempe de fagorganisertes interesser, og dermed tjene kapitalismen.

SUF's 5. landsmøte fordømmer på det skarpeste LO-pampenes forræderi mot de fagorganiserte, deres classesamarbeidspolitikk og det diktatur de utøver over de fagorganiserte. SUF gir sin fulle støtte til de krefter i fagbevegelsen som vil ta makta fra pampene, innføre demokrati i organisasjonen og aktivt kjempe for arbeidsfolks interesser. Uten at dette skjer kan ikke LO bli et tjenlig redskap for den norske arbeiderklassen.

- TURTEL DUE...

krise i norge

UTTALELSE VEDTATT AV SUF's 5. LANDSMØTE.

Fiskerikrisa og den mer omfattende krise i Finnmark har avslørt myten om "den stabile velferdsstaten Norge". Kapitalismen er ikke mer immun overfor kriser i dag enn for 30 år sia. Direkte nød er blitt en realitet for store folkegrupper. I Finnmark er allerede flere hundre mennesker tvunget til å flytte fra sine heimsteder. Dette skjer til tross for at det naturlige grunnlaget for fortsatt bosetting er minst like godt som før.

Bakgrunnen for det som skjer er den tiltakende konsentrasjon av kapitalen i stadig større produksjonseenheter som har foregått i etterkrigstida. Resultatet har vært ei gradvis forverring av primærnæringsen stilling, og dermed av levevilkåra for folk i utkantstrøka. Foreløpig er det fisket som er sterkest ramt, men også bøndene møtes nå av skremslene om "overproduksjon".

I fiskerinæringa har de private kapitalinteressene stadig fått ei mer dominerende stilling, såvel i omsetning, eksport, foredling og prisfastsetting som i sjølve fangsten. Den private, oppsplitta organiseringa av eksport og omsetting har gjennom planløshet og fordyrende mellomledd ført til at mulighetene for økt avsetning for er blitt skusla bort. Følgene har vært katastrofale for fiskerne og fiskeriarbeiderne, og likedan i strid med forbrukernes interesser. Fiskernes samvirketiltak i foredlingsindustrien er trengt til side av monopolkapitalens spekulasjonsforetak, som f. eks. Findus i Hammerfest. Disse foretaka spekulerer både i tråldrift, oppkjøp og foredling.

Resultatet er blitt ei oppsmuldring av sjølve fundamentet for fiskerinæringa og bosettinga langs kysten. Det er grunnen til at uroligheter i fjerne verdensdeler har kunnet utløse ei krise av det omfanget vi i dag står overfor.

Også her står staten fram som et redskap for monopolkapitalen:

Gjennom skatteregler, utlånsregler for fiskeribanken, konsesjoner til trålerredere og private eksportører, har staten stått fram som en konsekvent støttespiller for kapitalinteressene i fiskerisektoren. Kombinert med jordbrukspolitikken og industripolitikken har dette bidratt til å rive næringsgrunnlaget bort under utkantbefolkningen, tvunget folk sammen i sentra og dermed oppfylt industrikapitalens behov for billig arbeidskraft.

Bare ved aktiv organisert kamp kan fiskerne og utkantbefolkninga tvinge gjennom sine krav.

Uthulinga av den beskjedne, lovbeskyttede stilling fiskerne tross alt hadde like etter siste krig, viser imidlertid at kortsiktige innrømmelser fra staten etter hver tæres bort så lenge monopolkapitalens makt ikke knuses fullstendig. Bare en felles, samordna kamp av arbeidsfolk over heile landet mot den kapitaleiende klassen og dens redskap staten, kan derfor ødelegge det systemet som skaper slike kriser som i dag herjer Finnmark, som i morger kan ramme arbeidsfolk hvor som helst i landet.

* BEKJEMP ALL KAPITALISTISK SPEKULASJON I FISKERINÆRINGA!

* FISKEEKSPORTEN MÅ SAMORDNES UNDER FISKERNES KONTROLL!

* OMSETNINGSAPPARATET UNDER FISKERNES HERREDØMME!

* BORT MED KRAVET OM BETALING PÅ DRIFTSLÅN FOR FISKERE OG SMÅBRUKERE I DE UTSATTE OMRÅDENE!

* OPPHEV ALLE LÅNEVILKÅR SOM DISKRIMINERER SMÅ- OG MELLOMSTORE BÅTER!

* BEKJEMP MONOPOLKAPITALISMEN!

om ungdom under utdanning

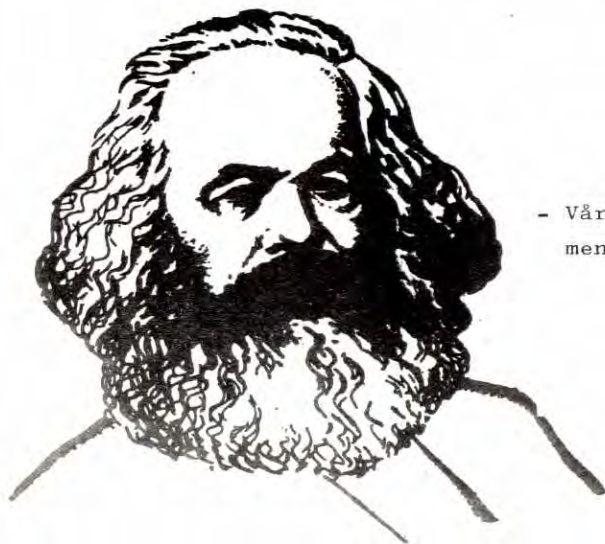
SUF's 5. landsmøte vil protestere mot gjennomføringa av et undervisningssystem etter de retningslinjer som er slått fast i Ottosen-, Gjelsvik- og Steen-komiteéenes innstillinger. Dette opplegget går ut på å tilpasse undervisningssystemet til det private næringslivs aktuelle behov, uten hensyn til elevenes, studentenes og arbeidernes reelle interesser.

SUF protesterer mot gjennomføringa av den delen av yrkesorienteringa i ungdomsskolen som går ut på at skoleungdom skal arbeide gratis i næringslivet. Denne ordninga betyr at skoleungdom vil danne en stabil og gratis arbeidskraftreserve, noe som bare kan tjene arbeidsgiverne og skade lønnstakerne.

SUF tar avstand fra alle tiltak som vil ramme ungdom under utdanning økonomisk, som moms'en, økte semesteravgifter og økte husleier i student- og elevheimer.

SUF vil ta klart avstand fra den gjeldende instruks for elevdemokratiet i de forskjellige skoleslagene, da denne i realiteten ikke fører til noe demokrati, men er en utvidelse av myndighetenes muligheter til å kontrollere elevenes virksomhet. SUF går inn for full forsamlings- og organisasjonsfrihet for skoleelever, reell sjølbestemmelsesrett for elevorganisasjoner og skoleaviser, og full menings-, ytrings-, og trykkefrihet for skoleavisene.

VEDTATT PÅ SUF's 5. LANDSMØTE.

- Vår teori er intet dogme,
men ei vegleing for handling.

kina og kulturrevolusjonen

VEDTATT PÅ SUFs 4. LANDSMØTE.

Norske aviser og NRK har i den seineste tida, tida, særlig i forbindelse med den kinesiske kulturrevolusjon, brakt en mengde skrekkmeldinger om forholdene i Kina. Meldingene blir framskaffet fra de forskjellige kilder. Sovjetiske og jugoslaviske nyhetsbyråer som den norske borgerpresse aldri har villet stole på tidligere, blir med ett regnet som fullt troverdige. Blant andre kilder rangerer det fascistiske Taiwan (Formosa) og konservative japanske kretser høyt. Et par eksempler på nyheter fra disse kildene:

"Menneskekjøtt budt fram på gatene i Kanton." (Dagbladet)

"Tusener av mennesker hengt i lyktestolpene i Kanton". (Arbeiderbladet)

"Hauger av lik på gatene i Kanton og Shanghai". (Dagbladet)

Det må presiseres at det bildet som fremmanes av Kina i norske aviser er fullstendig usant. Dette bekrefte av de nordmenn som har vært i Kina i den siste tida, deriblant SUF-medlemmer som har avlagt rap-

port overfor organisasjonen.

Kulturrevolusjonen er en meget stor politisk bevegelse, og det er tydelig at det i endel enkeltstående tilfelle har forekommet vold.

Men på grunnlag av våre kunnskaper om situasjonen i Kina, er det klart at det bildet norske nyhetsformidlere tegner er grovt forvrengt.

De sovjetiske revisjonistene går sammen med de vestlige land om å svarte kulturrevolusjonen i Kina, en revolusjon som har klart demokratiserende, anti-byråkratisk og anti-imperialistisk tendens.

Det er klart at visse vestlige kretser i dag forbereder seg på å angripe Kina. Dette har også ledende amerikanske politikere åpent innrømmet.

SUF tar avstand fra den hetsen som drives mot Kina i dag, fordi den representerer et forsøk på å drive en ny kald-krigsmentalitet inn i den vestlige verdens folk. Dette er en utvikling som bare kan tjene krigens krefter, aldri fredens og sosialismens.

tsjekkosllovakia

VEDTATT PÅ SUFS 5. LANDSMØTE.

SUF's 5. landsmøte fordømmer på det skarpeste den militære intervensjon i Tsjekkoslovakia gjennomført av Sovjetsamveldet og andre øst-europeiske land. Vi støtter fullt ut kravet fra det tsjekkosllovakiske folk om fullstendig tilbaketrekking av alle fremmede tropper.

Årsaken til intervensjonen er Sovjetledernes frykt for at Tsjekkoslovakia skulle løsrive seg fra deres imperialistiske grep og ta direkte kontakt med de vestlige kapitalistiske land. At Sovjet varslet USA før intervensjonen viser at de to supermakter samarbeider om å undertrykke folkene i sine respektive innflytelsesområder. Intervensjonen er en forbrytelse på linje med USA's overgrep mot f.eks. Hellas, og Vietnam, og er et nytt bevis på Sovjet-revisjonismens fallitt i Øst-Europa.

Novotny var i realiteten en ren marionett for Kremles politikk, men den nye politiske linjen til det tsjekkosllovakiske kommunistpartiet betyr ikke et brudd med Novotnys re-

visjonistiske linje. Tvert imot representerer den bare et nytt skritt i retning av et fullt kapitalistisk system i Tsjekkoslovakia. Dette kommer helt klart fram gjennom det tsjekkosllovakiske kommunistpartis aksjonsprogram vedtatt den 5. april i år, og som fortsatt gjelder også etter intervensjonen.

Aksjonsprogrammet går inn for at prisene skal bestemmes ved tilbud og etterspørselprinsippet; at økonomien må åpnes for verdensmarkedets trykk, og i praksis avvikling av utenrikshandelsmonopolet. Videre skal lønnsforskjellene økes.

Moskva-avtalen mellom Dubcek og Sovjet-lederne er et svik mot det tsjekkosllovakiske folks kamp mot Sovjet-imperialismen. Dette er en politikk vi ikke kan støtte. Vi stiller oss solidarisk med de revolusjonære kreftene i Tsjekkoslovakia og andre øst-europeiske land, som ønsker gjennomført en virkelig sosialistisk omveltning basert på folkemassenes og ikke på byråkratiets interesser.

om situasjonen i midt-østen

VEDTATT PÅ SUFs 4. LANDSMØTE.

Det er fullstendig klart at Israel ikke godvillig kommer til å levere fra seg de områdene landet erobret i den siste krigen mot araberlandene. Dette gjør det nødvendig å peke på en del fakta om hendelsene i Midt-Østen i den senere tid.

1. Staten Israel har oppstått som et resultat av eroblingskriger. Etter 1947 har Israel gjennomført tre kriger mot araberstatene. Alle disse førte til territoriale erobringer. Etter krigene har den innfødte arabiske befolkningen blitt drevet ut av de områdene de bebodde.
2. Overfor arabere i Israel blir det ført en ren undertrykkelsespolitikk.
3. Den siste krigen var forberedt av Israel på forhånd.
4. Før krigen sa de israelske lederne: Vi har ingen territoriale krav overfor araberstatene. Nå gjentar de gang på gang at de ønsker å beholde de okkuperte områder.
5. For å få gjennomført sine planer brukte de alle slags bestialske midler. Napalm mot militære og sivile, krigsfanger ble myrdet, tanks kjørte over soldater som hadde kastet sine våpen, egyptiske soldater ble nektet vann og tørstet i hjel i tusenvis.
6. Israel er militært og økonomisk avhengig av USA og dermed et redskap

for USA-imperialismen. Selv om de har en gjeld på 8 statsbudsjetter, yter de hjelp til de amerikanske marionettene i Thailand, Filippinene, Malaysia, Liberia og til og med til Saigon-regimet i Vietnam.

FN har 12 ganger fordømt Israel for dets aggressive politikk overfor araberstatene. Palestina-araberne har krav på å bo i de områdene som er det nåværende Israel, dette er også anerkjent av FN som har krevd at palestinaflyktningene må bli repatriert. Norge har stemt for disse resolusjonene.

SUF som sosialistisk ungdomsorganisasjon tar klart stilling til situasjonen i Midt-Østen. Så lenge Israel fortsetter sin aggressive, ekspansjonistiske og rasistiske politikk, må vi slå fast følgende:

1. SUF støtter palestinaflyktningenes og de undertrykte arabernes kamp for å få tilbake sitt fedreland.
2. Staten Israel i sin nåværende form som brohode for imperialismen må opphøre å eksistere.
3. Den nåværende befolkning i Israel må garanteres sin rett til å bo i Midt-Østen.

midt-østen

VEDTATT PÅ SUFs 5. LANDSMØTE.

Utviklinga i Midt-Østen det siste året har bekreftet det synet som SUF's forrige landsmøte ga uttrykk for. Den tiltakende inkorporering av de okkuperte områdene i den israelske staten og de tallrike uttalelser fra ledende medlemmer av Israels regjering, levner ingen tvil om at Israels angrepskrig også var erobningskrig.

Israels brutale terror mot sivilbefolkningen i de okkuperte områdene har tvunget selv USA's regjering til å minne Israel om Genève-konvensjonens bestemmelser.

Men de kretsene i vårt land som førte an i hetsen mot SUF for dets konsekvente anti-imperialistiske standpunkt til 6-dagerskrigen, fortsetter skjønninga av en stat som gjennom terror og angrepskriger mangedobler sitt maktområde. De samme kretsene protesterer mot Sovjets skammelige okkupasjon av Tsjekkoslovakia, som uvegerlig må bleikne mot inntrykket av de arabiske folks lidelser under den israelske krigsmaskinen.

Det er nå klarere enn noensinne at dynamikken i situasjonen i Midt-Østen springer ut av den israelske statens grunnleggende karakter. En reint jødisk stat bygd på zionistiske prinsipper er ensbetydende med kolonisering av fremmed territorium og fordriving av den stedlige befolkning. Motstanden fra de fordrevne blir møtt med ny ekspansjon. En slik stat er et fremmedelement i Midt-Østen, og kan bare bestå via terror, krig og ekspansjon, understøttet økonomisk og militært av kapitalistiske stater og grupper i andre verdensdeler.

Forutsetninga for fred og utvikling i Midt-Østen er derfor at forbindelsen med kapitalistiske kreftene brytes, at de sjåvinistiske makthaverne i Israel styrtes, og Israel som reint jødisk stat opphører å eksistere. I dette ligger også jødernes eneste mulighet til å bygge opp ei framtid i Midt-Østen.

politisk militærnektning

VEDTATT PÅ SUFs 4. LANDSMØTE.

SUF solidariserer seg med de fattige nasjoner i deres kamp for sosial revolusjon og økonomisk uavhengighet. Det er uforenlig med vårt politiske standpunkt å støtte NATO-maktens undertrykkelsespolitikk og kjernefysiske hasardspill. SUF's landsmøte vil på denne bakgrunn oppfordre norsk ungdom til å nekte militærtjeneste på et klart politisk grunnlag.

Norge er integrert i NATO's militærpolitiske system. Den som avtjener militær verneplikt i Norge støtter aktivt dette politiske systemet.

Vårt land er idag en base i NATO's atomstrategi, og våre myndigheter har flere ganger stilt vårt territorium til disposisjon som øvingsområde for amerikanske Vietnam-soldater.

MOTVOLD

tillempinga av den demokratiske sentralismen

Landsmøtet har kommet fram til at en demokratisk og sentralistisk måte å arbeide på må tillempes i SUF.

Landsmøtet skiller her mellom den virkelige demokratiske sentralismen og vrangbildene av den. Disse er oppstått delvis gjennom at revisjonistpartiene feilaktig har kalt sin kadaverdisiplin og mangel på indre demokrati for "demokratisk sentralisme", delvis gjennom hetspropaganda fra sosialdemokratiet og den borgerlige reaksjonen.

Demokrati er noe mer enn medlemmenes rett til å ta avgjørelser gjennom avstemninger, fritt velge landsmøtedeltakere osv. For at disse demokratiske rettighetene skal få noe innhold, må det være minst mulig avstand mellom grunnorganisasjon og ledelse; medlemmene på alle plan må være informert om de sentrale politiske problemstillingene, og avgjørelsene må komme som et resultat av en dyptgående debatt der alle medlemmer deltar.

Sentralisme er ei forutsetning for at vedtaka skal bli satt ut i livet på en kraftig og effektiv måte. Sentralisme betyr at når vedtak er fatta, skal de følges. I samsvar med dette skal mindretallet bøye seg for flertallet, lavere organer skal bøye seg for høyere når disse gjennomfører medlemmenes vedtak, enkeltmedlemmet skal bøye seg for organisasjonen. At vedtak er fatta, betyr sjølsagt ikke at diskusjonen skal opphøre, eller at folka skal tvinges til å skifte mening. Men det betyr at vedtak som er fatta

gründig diskusjon, skal følges lojalt også av de som er uenige inntil det eventuelt er omstøtt, og at man ikke utenfor organisasjonen skal stå fram mot

organisasjonens linje og bekjempe den.

Demokrati og sentralisme er derfor de to sidene i en motsigelse der de samtidig forutsetter hverandre og bekjemper hverandre. Tar sentralismen overhand, kveles den indre diskusjon og motsigelsene planeres ut på en byråkratisk, administrativ måte. Organisasjonen stoppes i utviklinga, for "uten motsigelser der partiet". Unødvendige splittelser oppstår, og borgerlige elementer vokser fram, ettersom de ikke blir rensket ut gjennom medlemmenes kritikk.

Men tar demokratiet overhand og setter sentralismen ut av funksjon, kveles det seg sjøl, idet det tar fra seg sjøl muligheten til å sette vedtaka ut i livet. Oppløsninga av disiplinen gjør det umulig å handle samla, liberalisme og slapphet brer seg, og borgerlige elementer får ukontrollert fare fram som de vil.

Landsmøtet innser at klassefienden er de revolusjonære kreftene taktisk overlegne i styrke. Monopolkapitalen har et ytterst sentralisert statsapparat og store maktmidler til sin rådighet i undertrykkelsen av det arbeidende folket.

Bare ved at SUF mobiliserer medlemmene, utnytter deres skaperkraft fullt ut og forener seg innad gjennom demokratiets metode, setter vedtaka ut i livet og gir dem slagkraft gjennom sentralismens metode, kan SUF makte å vinne seire i kampen mot klassefienden.

Den demokratiske og sentralistiske måten å arbeide på kan ikke innføres gjennom et flertallsvedtak. Den demokratiske og sentralistiske måten å arbeide på kan ikke innføres bare ved at man gjør et vedtak og

anser seg ferdig med det hele. Den må tillempes gradvis i SUF og utvikles ved hjelp av studier, diskusjon og praksis. På grunnlag av dette må følgende tiltak gjennomføres nå:

1) Sentralstyret pålegges å holde grunnorganisasjonene orientert om de viktigste politiske spørsmålene i så stor grad som mulig, sånn at vedtak kan fattes etter en diskusjon som omfatter hele SUF. I samband med dette må et internt medlemsblad utgis med intern debatt og organisasjonssaker. Dette må være fullstendig åpent for alle medlemmer som er uenige med flertallet eller sentralstyret i forskjellige spørsmål.

Landsmøtets kommentar: Skal demokratiet fungere er det en forutsetning at grunnorganisasjonene er informert. Sentralstyret må derfor regelmessig gi rapporter til grunnorganisasjonene. I så stor grad som mulig bør sentralstyremedlemmer dra rundt for å orientere laga, kritisere og bli kritisert. I viktige saker bør det holdes konferanser der medlemmer over hele landet kan delta.

Dette må ikke oppfattes som at sentralstyret ikke kan fatte vedtak på egen hand der situasjonen krever det. Et eksempel er situasjoner som Sovjets innmarsj i Tsjekkoslovakia. Forutsetninga er at sentralstyret handler i samsvar med SUF's hovedlinje, og etterpå står ansvarlig overfor grunnorganisasjonene, som fritt må kunne avgjøre om vedtaket var i samsvar med hovedlinja.

For at det interne medlemsbladet skal kunne fungere må laga regelmessig sende rapporter. Medlemmer

som er uenig i noe vesentlig, må føle det som en plikt å føre fram. Husk "kritikk skal komme i god tid".

2) En komité settes ned for å granske SUF's organisasjon og vedtekter. Den har medlemmer fra lag på forskjellige steder i landet, og legger fram resultatet i god tid før neste landsmøte.

Landsmøtets kommentar: Spørsmålet om SUF's organisasjon må drøftes, ikke bare av en komité, men av hele organisasjonen. Står organisasjonsformen på noen måte i motstrid med tillempinga av demokratiet og sentralismen? Her er to eksempler på spørsmål som må diskuteres: De fleste sentralstyremedlemmene er bosatt i Oslo. Er dette riktig og nødvendig? På hvilke måter kan distriktene knyttes nærmere til ledelsen, og faren for dominans fra Oslo unngås? Skal demokratiet gå godt, må flest mulig medlemmer være aktive. Bør SUF stille spesielle krav til aktivitet, og kanskje krav ved opptak?

3) Eksklusjonsparagraf tas opp i vedtektene. Laga kan suspendere gjennom flertallsvedtak på medlemsmøte, suspensjon må innrapporteres og tas automatisk opp på landsmøtet. Bare landsmøtet kan gjennom flertallsvedtak ekskludere fra SUF. Den som blir suspendert, skal kunne forsvare seg på landsmøtet der den eventuelle eksklusjonen skal bli avgjort.

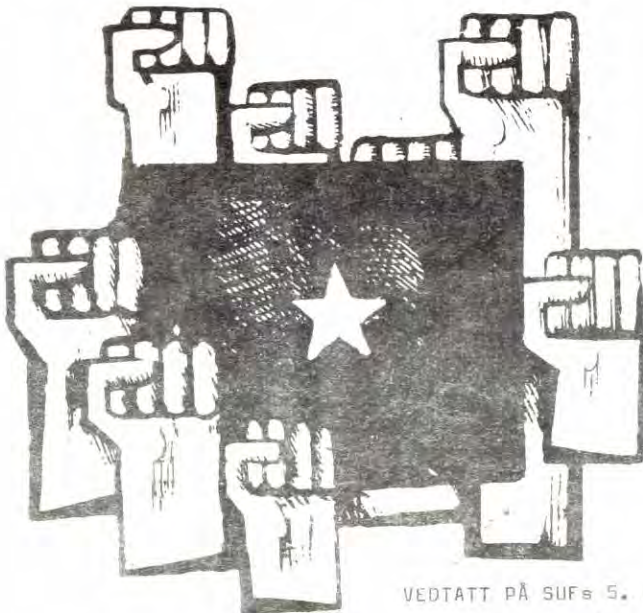
Landsmøtets kommentar: Eksklusjonsrett er et middel medlemsdemokratiet trenger for å beskytte seg sjøl. Reine fiender av SUF må kunne settes utenfor.

Eksklusjonen må sikres helt og fullt som medlemmenes våpen. Derfor må eksklusjonsretten helt og fullt ligge i deres hender. Derfor bør eksklusjonen heller ikke brukes dersom medlemmene ikke helt og fullt innser at det er nødvendig. I den kommende landsmøteperioden bør eksklusjonsretten derfor brukes med særs stor varsomhet: ekskludert blir bare reine agenter, politispioner, spioner for høyreorganisasjoner o.l. Seinere tenkes eksklusjonen brukt mot medlemmer som på vesentlige områder motarbeider SUF's politiske linje, på en sann måte at de kan skade organisasjonen: F.eks. folk som forfekter offentlig at arbeiderklassen er borgerlig og at dens lønnskamp derfor ikke bør støttes, eller folk som grovt for-

bryter seg mot den sosialistiske disiplinen f.eks. ved å støtte lønnsnemd mot ei gruppe arbeidere, der SUF har vedtatt å støtte arbeiderne, eller ved å offentliggjøre interne saker.

Men dette kan bare skje etter en omfattende diskusjon i hele SUF, der eksklusjonsparagrafens anvendelsesområde blir skikkelig klarlagt. Alle lag bør derfor ta den opp til diskusjon, finne ut når den bør brukes og gjøre sitt syn på dette kjent.

4) Dette landsmøtevedtaket om den demokratiske sentralismen må diskuteres på medlemsmøter i alle lag.

VEDTATT PÅ SUF's 5. LANDSMØTE.

innhold

FORORD.....	2
POLITISK PLATTFORM.....	3
OM SOSIALDEMOKRATIET.....	5
INSTRUKS FOR SUF-LAGAS MEDLEMMER I DET FAGLIGE ARBEIDET....	6
KRAV SOM SUF SKAL REISE I DET FAGLIGE ARBEIDET.....	7
FAGLIG POLITIKK.....	8
KRISE I NORGE.....	9
UNGDOM UNDER UTDANNING.....	10
KINA OG KULTURREVOLUSJONEN.....	11
TSJEKKOSLOVAKIA.....	12
OM SITUASJONEN I MIDT-ØSTEN (4. landsmøte).....	13
MIDT-ØSTEN.....	14
POLITISK MILITÆRNEKTING.....	15
TILLEMPINGA AV DEN DEMOKRATISKE SENTRALISMEN.....	16

kjøp og les

★ UNGSOSIALISTEN

PRIS Kr. 1,-
ABONNEMENT Kr. 15,-
POSTGIRO 20 60 68

